

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਜੋ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਕੇ. ਨਕਵੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1996 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 5563

3 ਮਾਰਚ, 2004

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-Art. 14 ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ— ਕੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ — ਆਯੋਜਤ, ਹਾਂ — ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ — ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿੱਟ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹੈ - ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ-1979 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ/ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਏ ਗਏ "ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਿਧਾਂਤ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਤ, ਨਸਲ ਜਾਂ ਲਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ/ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰੇ/ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਮਰੁਤਬਾ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ/ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਸਾਮੱਗਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾ/ਬਾਡੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਹਤ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੂਠੀ ਰਹੇਗੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। /bodv, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ 25)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਸਮੇਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਕੂਲ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਕੂਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 25 ਮਾਰਚ, 1996 ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 26)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1979 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ 1981 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ 1979 ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

(ਪਰਾ 32)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਮੁਨੀਸ਼ ਜੈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ,
ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ .

ਕੋਕੇ ਗੋਇਲ, ਵਕੀਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।
ਬੀਐਮ ਲਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.

(1) ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 1996 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-12) ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ "ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ" ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਤੱਥ:

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਚ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐੱਡ. ਅੰਨਾਮਾਲਾਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ, 25 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਨੂੰ "ਯਾਦਵਿੰਦਰਾ ਪਬਿਕ ਸਕੂਲ, ਸੈਕਟਰ 51, ਐਸ.ਏ.ਐਸ. ਨਗਰ (ਮੋਹਾਲੀ) ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ-, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਕੂਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)। ਜੁਲਾਈ, 25, 1990 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ

ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ, - 21 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-1) ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ, 1990 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ 60 ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਹ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੱਤਰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ (ਅਨੇਕਸਰ ਪੀ-3 ਅਤੇ ਪੀ-4) ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਪੇਟ ਦੀ ਹਿਸਟਰੈਕਟੋਮੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਪਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ 16 ਫਰਵਰੀ, 1994 ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਹੀ। 31 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ 28 ਮਈ, 1994 ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, - 27 ਜੁਲਾਈ, 1994 ਨੂੰ ਪੱਤਰ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-7) ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਹਾਲਾਂਕਿ, - ਮਿਤੀ 27 ਜੁਲਾਈ, 1994 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-9) ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ 129 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਧਿਆਪਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ। ਮਿਆਦ, ਜਮਾਤ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੇਟ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸਰਜਰੀ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ 27 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਹੀ ਸੀ; ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਛੁੱਟੀ, — 2 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਰੀਰਕ/ਮੈਡੀਕਲ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨੋਬਲ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖੇ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਛੁੱਟੀ ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ; ਸਕੂਲ ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਸਕੂਲ ਤਿੰਨ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ 25 ਮਾਰਚ, 1996 ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ; ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਗਈ, ਤਾਂ ਵਾਈਸ-ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 25 ਮਾਰਚ, 1996 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਫੋਟੋਸਟੈਟ ਕਾਪੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-12) — ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ; ਇਸ ਲਈ, 25 ਮਾਰਚ, 1996 ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ. ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸ ਨੂੰ

ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਕੋਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਆਦਿ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ "ਸਕੂਲ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਸੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ" ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਹੈਨਰੀ-VIII ਦੇ ਭਾੜੇ ਅਤੇ ਅੱਗ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੋਵੇਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

(3) ਲਿਖਤੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਗਵਰਨਰਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕੋਈ ਲਗਨ ਜਾਂ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ 16 ਸਾਲ ਅਤੇ 8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਆਮ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਰਹੀ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਕੂਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਦਵਿੰਦਰਾ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਪਟਿਆਲਾ; ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ; ਸੁਸਾਇਟੀ ਕੋਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਹਨ; ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈ; ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹਨ; ਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਬੀ.ਐੱਡ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਂ ਮਾਸਟਰਜ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਟੀਟੀਸੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸੀ; ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਪਾਈ ਗਈ; ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਿਆ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਉਹ ਨਿਯਮ 7 ਨਾ ਤਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਜਾਂ 16; ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ

ਸੇਵਾਵਾਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ (ਸ), ਰੋਪੜ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਚਿੰਤਾ; ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਸਕੂਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਕੂਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ.ਬੀ.ਐੱਸ.ਈ.

(5) ਮੈਂ ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਕੇ. ਗੋਇਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਮ. ਲਾਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸਕੂਲ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼' ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪਾਰਟ-ਇਲ, ਆਰਟੀਕਲ 21-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਕੂਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਾਧਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਸਕੂਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਕੂਲ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਅਸਲ ਸਾਧਨ, ਉਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ

ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਮਪਿਊਨਡ ਸਮਾਪਤੀ ਹੁਕਮ (ਅਗੇਜ਼ੀ P-12) ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(7) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਮ.ਲਾਈ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਕੂਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3

ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਕੂਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ, ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਾਉਂਸਿਲ ਫਾਰ ਦਿ ਇੰਡੀਅਨ ਸਕੂਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਲਾਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਜੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਜੋ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਓ। ਸ੍ਰੀ ਲਾਈ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਪਰੋਕਤ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਤਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(8) ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਕੇ ਗੋਇਲ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਕੂਲ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਯਾਦਵਿੰਦਰਾ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਬੋਰਡ ਆਫ ਗਵਰਨਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਜੇਕਰ ਦ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 25 ਮਾਰਚ, 1996 ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-12) ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ?

(10) ਆਪਣੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਹੋਵੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਰਵਨੀਤ ਕੌਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, (1) ਅਤੇ ਕੇ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਮਾਚਾਰੀਲੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਵੈਕਟੇਸ਼ਵਰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਉਸਨੇ ਆਦੀ ਮੁਕਤਾ ਸਦਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਾਜੀ ਵੰਦਾਸ ਸਵਾਮੀ ਸੁਵਰਨਾ ਜਯੰਤੀ ਮਹੋਤਸਵ ਸਮਾਰਕ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਆਰ. ਰੁਦਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, (3) ਅਤੇ ਉਨੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਜੇ. ਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4)।

(11) ਰਵਨੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ

ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, 1947 ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਹੋਇਆ:-

“15. ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1947 ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਨਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਥਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਦੀ

- (1) 1997 (3) ਆਰਐਸਜੇ 676
- (2) ਜੇਟੀ 1997 (3) ਐਸਸੀ 455
- (3) ਏਆਈਆਰ 1989 ਐਸਸੀ 1607
- (4) 1993 (2) RSJ 1

ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ, ਸਟਾਫ ਦੀ ਭਰਤੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

17. ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਬਾਡੀ ਫਰੇਮ ਹਨ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਹੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਸਥਾ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਟਾਪੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ?

(12) ਉਹਨਾਂ ਦੇ LTheir Lordsliips, nonia considerationcofEthejconstit ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਅਤੇ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ , ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ: -

"21. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇੱਕੋ ਖੇਡ ਲਈ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਮੂਹ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਰਟੀਕਲ 29(2) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਰਾਜ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਵੀ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਧਰਮ, ਜਾਤ ਆਦਿ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਪਰੀਤ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ. ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਇੱਕੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਖੱਬਾ ਪਾਸਾ ਚੁੱਢੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੱਜਾ ਪਾਸਾ ਮੁਸਕਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

(13) ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੀਤਾ:-

"41. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਨਜ਼ਰੀਆ "ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਅਰਥ" ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁਣ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿੱਟਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ "ਸਰਕਾਰੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ" ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਰਾਜ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਇੱਕ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਛਾਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ- ਅਜੈ ਹਸੀਆ ਬਨਾਮ ਖਾਲਿਦ ਮੁਜੀਬ, ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 487 ਵਿੱਚ 'ਟੈਸਟਾਂ' ਤੋਂ, ਆਰਟੀਕਲ 226 ਵਿੱਚ 'ਅਥਾਰਟੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਅਰਥ ਤੱਕ।

42. ਰਾਜ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਧਾਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਰਾਜ' ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਧਾਰਾ 29(2) ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੰਸਥਾ ਸਿਰਫ ਧਰਮ, ਜਾਤ, ਭਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 32 ਜਾਂ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ।"

(14) ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਪੈਰੇ 59 ਵਿੱਚ,
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਚ ਦਾ ਆਯੋਜਨ:-

59. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ:

jj) ** ** *

kk kk r kk _

- (iii) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।
- (iv) ਆਰਟੀਕਲ 226 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- (v) ਸਮਾਜ ਲਈ 'ਸਿਹਤ' ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂਚ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਉਹ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ/ਬਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਅਨੁਚਿਤ, ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ/ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਇਹਮੱਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ. ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਕਾਲਜ, (ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ)

(15) ਕੇ. ਕ੍ਰਿਖਨਮਾਚਮਯਲੂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਏਰਾ) ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਸਹਾਇਕ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ

ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

“4. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ, ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਕਤਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਦਾ ਤੱਤ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਤੱਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕੀ ਉਹ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਆਂਇਕ ਦਬਾਅ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ

ਰਾਜ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰੇ ਵਿਦਿਅਕ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਿਤਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਸਰਕਾਰ. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਫੋਰਮ ਹੈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਾਅ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਉਸ ਤੱਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਆਪਕ, ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਬਾਂਹ ਵੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਹੁਤ ਚੌੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਪਾਅ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਉਸੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਸੀਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।" (ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ)

(16) ਅੰਦੀ ਮੁਕਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸਾਇੰਸ ਕਾਲਜ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਸੀ। ਕਾਲਜ ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਕੋਲ ਦਾ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਟਰਮੀਨਲ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੀਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਅਤੇ ਗਰੈਜੂਈਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਆਦਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਦੋ ਸਵਾਲ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਆਰਡੀਨੈਂਸ 120-ਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ; (ii) ਹੁਕਮ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਕਾਲਜ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਖਿਲਾਫ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਬਾਬੇ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਕਾਲਜ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ:-

"15. ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿੱਜੀ ਅੱਖਰ ਨਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਸਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਝਨ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦੋ ਅਪਵਾਦ ਹਨ। ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ

ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਜਨਤਾ ਦਾ ਪੈਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਨਤਕ ਪੈਸਾ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰੇ ਵਰਗੀਆਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਜਨਤਕ ਸਮਾਗਮਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੇੜਿਓਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਟਾਫ਼ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇਗੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਟਾਫ਼ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਟਾਫ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ-ਡਿਊਟੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਪਿਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਜ਼ੋਰ ਲਾਗੂ)

"22. ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਡੀ ਸਮਿਥ ਨੇ ਕਿਹਾ: " ਸਰਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਚਾਰਟਰ, ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ, ਕਸਟਮ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਫਰਜ਼ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਲਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲਣ ਵਾਲੇ ਭੁਲੇਖੇ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਵਾਟਰਟਾਈਟ ਕੰਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਲਚਕਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂਡਮਸ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(17) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਕੂਲ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ

ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਐਮ ਲਾਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ (i) ਜੀ. ਬੱਸੀ ਰੈੱਡੀ ਬਨਾਮ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਫਸਲ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (5) (ii) ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਏਜੰਸੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਪਾਂਡੇ, (6) (6) (iii) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ. ਤਿਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਜਵਾਲਾ ਦੇਵੀ ਵਿਦਿਆ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (7) ((iv) ਵੈਸ਼ ਡਿਗਰੀ ਕਾਲਜ, ਸ਼ਾਮਲੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), (v) ਆਰ.ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸੇਂਟ ਜੌਹਨ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, (9) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅੰਦੀ ਮੁਕਤਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਜੀ ਬੱਸੀ ਰੈੱਡੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਅੱਗੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ:-

"28. ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਕਿਸੇ 'ਵਿਅਕਤੀ' ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਪ੍ਰਾਗਾ ਟੂਲਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੀਏ ਇਮੈਨੁਅਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਪੀ ਮੁਕਤਾ ਸਦਗੁਰੂ।

- (5) (2003) 4 SCC 225
- (6) 1995 Supp. (2) SCC 495
- (7) 1979 (1) SLR (SC) 614
- (8) ਏਆਈਆਰ 1976 ਐਸਸੀ 888
- (9) 2002 (3) RSJ Pb. & Hy. 398

ਪੀ.698 'ਤੇ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ VR ਰੁਦਾਨੀ SCC ਅਤੇ VST ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਵਰਕਰਜ਼, ਯੂਨੀਅਨ) ICRISAT ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਵਾਜ਼ਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਫੰਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਕਾਇਆ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹਨ। (ਦੇਖੋ ਸੇਹਨ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ)।

(19) ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਕਿ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਇਸ ਦੇ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਰਟੀਕਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਏਜੰਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਨੰਦਗੰਜ ਸਿਹੋਰੀ ਸੂਗਰ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਰਾਏਬਰੇਲੀ ਬਨਾਮ ਬਦਰੀ ਨਾਥ ਦੀਕਸ਼ਿਤ (10) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ

ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਤਨਖਾਹ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਕੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ; ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਸਧਾਰਨ ਜਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(20) ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇ. ਤਿਵਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (*ਸੁਪਰਾ*), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਲਾ ਦੇਵੀ ਸਕੂਲ ਦੀ ਹੈੱਡਮਿਸਟ੍ਰੈਸ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਸਮਾਜ. ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ:-

“4. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

(10) (1991) 3 SCC 54

ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 1 ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਿੱਖਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਗ੍ਰਾਂਟ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਡਿਪਟੀ ਕਲੈਕਟਰ ਨੰਦ ਲਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਜਵਾਲਾ ਦੇਵੀ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(21) ਡਿਗਰੀ ਕਾਲਜ (*ਸੁਪਰਾ*), ਜੋ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲਜ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। . ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

“17. ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ

ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ. ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਿੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ- (i) ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; (ii) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ (iii) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

(22) (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਨੂੰ ਸੇਂਟ ਜੌਹਨ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮਿਤੀ 29 ਮਾਰਚ, 1994 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਬੁਦਰਜ਼ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਲਈ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ, ਅਰਥਾਤ, ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਜੋ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:--

"8. ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਉਸ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਢੇ ਨਾਲ ਮੇਢਾ ਜੋੜ ਕੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਦਾਖਲੇ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 228 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਲੇਬਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 228 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਨਿੱਜੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅੰਤਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪੇਟੈਂਟ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਥਿਤ ਕਾਰਨ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸੇਂਟ ਜੌਨਜ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ

ਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ

ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਉਪਾਅ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

(23) ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁਣ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਜਾਂ ਏਆਈਸੀਟੀਈ ਵਰਗੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 14. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਰਾਹੀਂ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੱਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਚਰਿੱਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ, ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਰਾਹੀਂ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਫ਼ਤਰ/ਅਹੁਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁੱਠ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾ ਭਾਵੇਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਰਗੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚਰਿੱਤਰ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਐਲਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਰਗੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(24) ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਭਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹੀ ਅਜਿਹੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਅਤੇ/ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 21-ਏ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਅਜਿਹੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਭਰਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ "ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ/ਸਰਗਰਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(25) ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਨੌਕਰੀ, ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਵੈ-ਵਿਕਸਤ ਨਿਯਮਾਂ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ/ਸਟਾਫ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਛਤਰੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਰਵੋਤਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹਨ। ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਰਾਹੀਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਏ

ਖਾਸ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ/ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਏ ਗਏ "ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਿਧਾਂਤ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਤ, ਨਸਲ ਜਾਂ ਲਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ

ਸਕਦੀ। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ/ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰੇ/ਬਾਡੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਊਂਟਰ ਪਾਰਟਸ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ/ਸਰੀਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਹਤ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਝੂਠੀ ਰਹੇਗੀ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।/ਸਰੀਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(26) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਦਵਿੰਦਰਾ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਆਪਣੇ ਫੰਡਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਸਮੇਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਸਟਰ ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਕੂਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਜਨਤਕ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕਿਸੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 25 ਮਾਰਚ, 1996 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-12) ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(27) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਕੂਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਕੂਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ICSE) ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿ ਸਕੂਲ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ICSE ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਇ 1 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 5 ਸਮੇਤ "ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਗਾਈਡ-ਲਾਈਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜਿਸ

ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਸਟੇਟ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਫ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

(28) ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ICSE ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 'ਐਫੀਲੀਏਸ਼ਨ ਲਈ ਗਾਈਡ-ਲਾਈਨਜ਼' ਦੇ ਅਧਿਆਇ 1 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 2 ਅਤੇ 5(a)(b)(c) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ:

2. ਇਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਕੌਸਲ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਕੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ/ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੌਸਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ NOC ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਮਾਤਰ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

"ਅਧਿਆਪਕ ਸਟਾਫ਼:

- 5(a) ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੌਸਲ ਨੇ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ; ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਹੋਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਕੌਸਲ ਸਕੂਲ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ।

- (b) ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਲਾਭ, ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
- (c) ਸਕੂਲ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਸਕੂਲ ਦੇ ਹਰੇਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰੇਗੀ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ:-
- (i) ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤਿਆਂ ਸਮੇਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
 - (ii) ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ;
 - (iii) ਜੁਰਮਾਨੇ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਚਾਰ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
 - (iv) ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਂ ਰੈਕ ਵਿੱਚ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।
 - (v) ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੱਤਿਆਂ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ, ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਮੈਡੀਕਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਾਲਸੀ।, ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਰੈਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(29) ICSE ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ "ਸੰਬੰਧੀ ਲਈ ਗਾਈਡ-ਲਾਈਨਾਂ" ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਪਰੋਕਤ Lreproduced3 ਦੇ ਇੱਕ 3plain*ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ICSE ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੂਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਦੀ ਲੋੜ, ਅਜਿਹੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਸਾਜ਼-ਸਾਮਾਨ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਿਤ ਧਾਰਾ 5, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਅਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ICSE ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਇੱਕ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ICSE ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ICSE ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ

ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(30) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1979 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '1979 ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਅੱਧ-ਦਿਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ 1981 ਦੇ ਨਿਯਮ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 1981 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਗੈਰ-ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਕੂਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ICSE ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਕੂਲ ਨੂੰ 'ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ 1981 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,

(31) ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਮ.ਲਾਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 (ਏ) ਵਿੱਚ 'ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੋਸਟ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਵਿੱਚ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' 1979 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਜੀ) ਵਿੱਚ 'ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ

ਰਾਜ ਤੋਂ. ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਏ), (ਸੀ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ:-

“2(ਏ) “ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੋਸਟ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਰੇ ਪੋਸਟ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੇ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:

“2(c) “ਕਰਮਚਾਰੀ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਲਈ ਪੋਸਟ (ਭਾਵੇਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ) ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇੱਕ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਕਰਮਚਾਰੀ।

“2(ਜੀ) “ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਕੂਲ” ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਸਕੂਲ, ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ ਜਾਂ ਸਪਾਂਸਰ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਹੋਰ

ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈਪ੍ਰੀ-ਪ੍ਰੀਮਾਰਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ. ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ, ਮੱਧ, ਉੱਚ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਸਿਖਲਾਈ ਪੱਧਰ, ਪਰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(32) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1979 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1981 ਦੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ। ਨਾ ਤਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ 1979 ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(33) ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿੱਟ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7 ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ 'ਤੇ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 25 ਮਾਰਚ, 1996 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-12) ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(34) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜੀ ਐਸ ਸਿੰਘਵੀ, ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਸੂਦ ਜੇ. ਜੇ.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ 'ਤੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਏਜੇ ਫਿਲਿਪ , -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

Crl. 2003 ਦਾ OCP ਨੰਬਰ 10

12 ਜਨਵਰੀ 2004

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ, 1971 - S. 12 - ਇੱਕ FIR ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਖਬਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ - ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਨਤਾ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ—ਖਬਰਾਂ ਦੀ ਆਈਟਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਭੈੜੀ—ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ—ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਹੀ ਅਖਬਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ

ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਛਤਾਵੇ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ - ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।